

FARKAS ÁRPÁD

A Tökély kiszemeltje

Bolyai János emlékének

*Elmém, hogy működjék, ne csak lásson,
tartottam csikóként parázson,
s lettem jó járása, kedve
végett a Tökély kiszemeltje.*

*Nem hódolhatok én e ritka
öröklétnek, mely elnémítna,
hatalomnak, ha nincs már arca,
zsarnoknak, kinek nincs hatalma,
úrnek, amelyben nincsen helye
gondolatnak — hogy megfigyelje.*

*Akarom, kitessék konok voltom:
saruit immár meg nem oldom,
nem fogadok fölübem rendet,
csak mit magamnak én teremtek.*

*Tántoroghat a Tökély dúltan
köröttem, mert már megtanultam
szítani piciny parázból lángot —
s a Semmiből egy új világot!*

SIMAI MIHÁLY

Ők

*egész falu a szőlőindákban
levelek fürtök kacsok
egész falu a szőlőindákban
venyige-karnevál kavarog
gálliccal pettyezett kezek
üvegek hordók kocsmablakok
egész falu a szőlőindákban
karóba húzott karok
ősök részeg fenyegetése
dühök szerelmek remények prése*

horpasztja be a vonatot
arc-fürtök a szőlőindákban
apád nagyapád vad szüreti bálban
forog forog
és a butykosban és a pohárban
ők a véradó krisztusok

Négykezes

A falu felröpít
kiáltoz
ránktüzel.
sugaraival és sötéteivel

kezünk az ország testén
a mezők az utak
megfestik ujjaidat
kivérzik ujjaimat

a tenyeredbe vert szög
lassan mellembe nő
fájnak a lerombolt erdők
ver fűrészpor-eső

az az ablak rég megvakult s mi
csak zörgetünk: gyertek elő!
a remény csupa vérszilánk
nem nyitattik meg az Idő

Sámánkodó

(Vogul költőbarátaimnak)

majd fölveszem sámánruhámat
a madártollas verdesőt

erdőkoromban valaha
már jártam itt erdőlltem itt

veszem madártollas ruhámat
itt voltam én elsőröpös

itt voltam ingovány virága
itt voltam hótornyos fenyő

*fejedelemfi medvefi
kardos és karmos s még mi minden*

*kezemből itt pattant a szikra
s felséges fejemből az isten*

*majd fölveszem madárruhámat
kerengek mint a kerecsen*

*közös sorsunk minden verését
s varázsát magamra veszem*

(Hanti—Manszijszk, 1973.)

Ketten

*ölelsz hogy védd magad
ölj meg hogy védd magad
az idő elvadul
te szép maradsz*

*veszélyesen suhog
harangkötél hajad
meg is megkondulok
mondom hogy szép maradsz*

*az idő! az idő! az átkos
nagy húsevő kehely!
lábadhoz hét torony
mégis letérdepel*

*ketten — két vakító penge
s pusztítlak is köszörűként
magamtól hogy védjelek meg
te szép te gyönyörűszép*

*ölelsz hogy védd magad
védsz hogy magadba ölj
te szép halálomat
megszülő anyaöl*

*teremtő anyaöl
te vérrel-megjelölt
kehely kiben a lét
lelkedzik testesül*